

**LIETUVOS RESPUBLIKOS POLITINIŲ PARTIJŲ ĮSTATYMO NR. I-606 PREAMBULĖS, 1,
2, 3, 5, 8 IR 20 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO ĮSTATYMO PROJEKTO
AIŠKINAMASIS RAŠTAS**

1. Įstatymo projekto rengimą paskatinusios priežastys, įstatymo projekto tikslai ir uždaviniai

Lietuvos Respublikos politinių partijų įstatymo Nr. I-606 preambulės, 1, 2, 3, 5, 8 ir 20 straipsnių pakeitimo įstatymo projekto (toliau – įstatymo projektas) parengimą paskatino Lietuvos Respublikos teisės aktų nuostatų neatitikimas Europos Sąjungos teisės aktams.

Pirmą kartą parengtas įstatymo projektas po pateikimo Lietuvos Respublikos Seimui 2018 m. gegužės 22 d. posėdžio metu buvo grąžintas iniciatoriams tobulinti. Įvertinus Lietuvos Respublikos Seimo narių išsakytas pastabas, Europos Komisijos atstovų 2018 m. liepos 9 d. susitikime pateiktus pasiūlymus dėl Lietuvoje gyvenančių ir jos piliečiais nesančių Europos Sąjungos piliečių teisės būti politinės partijos nariais suteikimo galimybių, taip pat išanalizavus Europos Sąjungos valstybių ir ypač kaimyninių šalių (Estijos, Lenkijos, Latvijos) pateiktą informaciją dėl jų valstybėse politinėms partijoms taikomo teisinio reguliavimo, parengtas patobulintas įstatymo projektas.

2010 m. liepos 27 d. Europos Komisija (toliau – Komisija) pateikė Lietuvai preliminarą nuomonę, kad tuo metu galiojusiais Lietuvos teisės aktais, pagal kuriuos teisė steigti politinę partiją ir tapti jos nariu suteikiama tik Lietuvos piliečiams, gali būti pažeistas Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (toliau – SESV) 22 straipsnis. Komisija, išnagrinėjusi Lietuvos valdžios institucijų 2010 m. rugsėjo 30 d. atsakymą, 2013 m. balandžio 26 d. pateikė Lietuvai oficialų pranešimą (SG(2013)D/5835), kuriame atkreipė dėmesį į Lietuvos teisės aktų neatitiktį SESV 20 straipsnio 2 dalies b punktui ir 22 straipsniui. Išanalizavusi 2013 m. birželio 13 d., 2014 m. vasario 10 d. ir 2014 m. lapkričio 28 d. Lietuvos Respublikos Vyriausybės pateiktus atsakymus ir papildomą medžiagą, Komisija padarė galutinę išvadą, kad nurodytomis nacionalinėmis įgyvendinimo priemonėmis Lietuvos Respublika neįvykdė savo prievolių pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 20 straipsnio 2 dalies b punktą ir 22 straipsnį, nes nesuteikė Europos Sąjungos piliečiams, kurie nėra Lietuvos piliečiai, tačiau gyvena Lietuvos Respublikoje, teisės tapti politinių partijų nariais, jeigu jie netenkina šių sąlygų: būti nuolatiniais Lietuvos gyventojais, būti be pertraukos pragyvenus Lietuvoje pastaruosius 5 metus ir nebūti kitų šalių partijų ar politinių organizacijų nariais. 2018 m. sausio 25 d. Komisija, vadovaudamasi Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 258 straipsnio pirma pastraipa, pareiškė pagrįstą nuomonę dėl prievolių pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 20 straipsnio 2 dalies b punktą ir 22 straipsnį nevykdymo (pažeidimas Nr. 2012/2116).

Europos Komisijos nuomone, tai, kad Lietuvoje gyvenantiems ir jos piliečiais nesantiems Europos Sąjungos piliečiams nesuteikiama teisė būti politinės partijos nariais, jeigu jie netenkina minėtų sąlygų, yra nesuderinama su Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 20 ir 22 straipsniais. Nepaisant pagal Lietuvos teisę esančių galimybių nebūnant politinės partijos nariu būti kandidatu per vietos savivaldos ir Europos Parlamento rinkimus, Europos Komisija mano, kad galimybė visapusiškai naudotis politinėmis partijomis ir jų infrastruktūra yra esminis rinkimų kovos ir atitinkamai veiksmingo naudojimosi teise būti kandidatu, kurie pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo suteikiama kitų valstybių narių piliečiams, veiksnys. Europos Komisija pažymėjo, kad galimybė naudotis partijos infrastruktūra turi tiesioginės įtakos kandidatų galimybėms reklamuoti savo programas ir, atitinkamai, jų galimybei konkuruoti dėl rinkėjų paramos.

Siekiant Lietuvos Respublikos teisės aktais įvykdyti Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo

įtvirtintą reikalavimą užtikrinti piliečiams, kurie nėra tos šalies piliečiai, tokias pačias sąlygas, kaip ir tos valstybės piliečiams, dalyvauti politinių partijų veikloje, parengtame įstatymo projekte yra numatyta, kad politinės partijos nariais gali būti Lietuvos Respublikos piliečiai, taip pat teisę gyventi Lietuvos Respublikoje įstatymų nustatyta tvarka įgiję Europos Sąjungos valstybės narės piliečiai, kurie ne mažiau kaip pastaruosius šešis mėnesius gyveno Lietuvoje. Įstatymo projekte atsisakyta dabar galiojančių reikalavimų Europos Sąjungos valstybių narių piliečiams Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatyta tvarka įgyti teisę nuolat gyventi Lietuvos Respublikoje, taip pat be pertraukos pragyventi Lietuvoje pastaruosius 5 metus. Įstatymo projekte taip pat siūloma nustatyti, kad Lietuvos Respublikos ir Europos Sąjungos valstybių narių piliečiai, pageidaujantys tapti Lietuvos Respublikoje įregistruotos politinės partijos nariu, negali priklausyti kitų šalių partijoms ar politinėms organizacijoms, išskyrus jų narystę Europos politinėse partijose, kurių steigimą ir veiklą reglamentuoja 2014 m. spalio 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES, Euratomas) Nr. 1141/2014 dėl Europos politinių partijų ir Europos politinių fondų statuto ir finansavimo (toliau – Reglamentas Nr. 1141/2014).

Atkreiptinas dėmesys, kad atskirų Europos Sąjungos valstybių narių teisės aktai taip pat suteikia teisę kitų Europos Sąjungos valstybių narių piliečiams, kurie gyvena jų teritorijoje, būti politinių partijų nariais. Pavyzdžiui, Belgijoje, Danijoje, Švedijoje ar Nyderlanduose gyvenantys kitų Europos Sąjungos valstybių narių piliečiai gali tapti politinės partijos nariais ar net steigėjais. Prancūzijoje politinių partijų steigimas ir buvimas politinės partijos nariu nėra ribojami kitų valstybių narių piliečiams. Pagal Bulgarijos politinių partijų įstatymą bet koks Europos Sąjungos pilietis gali dalyvauti politinių partijų steigime ir jų veikloje. Europos Komisija nutraukė prieš Graikiją pradėtą pažeidimo procedūrą, kadangi pagal Graikijos teisinį reglamentavimą visi Europos Sąjungos piliečiai gali dalyvauti politinių partijų steigime ir veikloje. Kitos Europos Sąjungos valstybės narės piliečiai, gyvenantys Estijoje ir turintys joje deklaruotą gyvenamąją vietą, gali būti Estijoje registruotos politinės partijos nariais. Latvijos teisės aktai numato vienodas sąlygas Latvijos piliečiams ar Europos Sąjungos valstybių narių piliečiams tapti Latvijoje veikiančių politinių partijų nariais.

Įstatymo projekto tikslas – užtikrinti, kad Lietuvos teisės aktais būtų vykdomas Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo įtvirtintas reikalavimas užtikrinti piliečiams, kurie nėra gyvenamosios vietos šalies piliečiai, teisę būti kandidatais per vietos savivaldos ir Europos Parlamento rinkimus tomis pačiomis sąlygomis, kaip ir tos valstybės piliečiams. Priėmus įstatymo projektą, Europos Sąjungos piliečiams, kurie nėra Lietuvos Respublikos piliečiai, nebus taikomi nepagrįsti ir neproporcingi reikalavimai siekiant tapti politinės partijos nariais, todėl jie turės lygias galimybes kartu su Lietuvos piliečiais visapusiškai pasinaudoti savo teise dalyvauti politinėje veikloje ir rinkimų metu būti išrinktiems į Europos Parlamentą arba vietos savivaldos tarybas.

2. Įstatymo projekto iniciatoriai ir rengėjai

Įstatymo projekto iniciatorius – Teisingumo ministerija. Įstatymo projektą parengė Teisingumo ministerijos Teisinių institucijų departamento (direktorė Jolita Sinkevičiūtė, tel. 266 2993, el. paštas jolita.sinkeviciute@tm.lt) Informacinių išteklių koordinavimo skyriaus (vedėja Reda Nikrevičė, tel. 266 2928, el. paštas reda.nikrevice@tm.lt) patarėja Žana Jerochovienė (tel. 266 2913, el. paštas zana.jerochoviene@tm.lt).

3. Dabartinis teisinis įstatymo projekte aptartų teisinių santykių reglamentavimas

Šiuo metu pagal Politinių partijų įstatymą teisę tapti politinės partijos nariu suteikiama 18 metų sulaukusiems Lietuvos piliečiams. Ši teisė taip pat suteikiama Lietuvos Respublikoje gyvenantiems

Europos Sąjungos piliečiams, tačiau tik jeigu tenkinamos visos šios sąlygos: 1) jie yra įgiję teisę nuolat gyventi Lietuvoje; 2) be pertraukos pragyveno Lietuvoje pastaruosius 5 metus; 3) nėra kitų šalių partijų ar politinių organizacijų nariais. Tokie reikalavimai riboja Europos Sąjungos valstybių narių piliečių, kurie nėra Lietuvos Respublikos piliečiai, galimybes visapusiškai dalyvauti politinėje veikloje ir jie negali pasinaudoti teise politinės partijos veikloje atstovauti toms politinėms idėjoms, kurių neremia kitos veikiančios partijos, tuo pažeidžiama Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 20 straipsnio 2 dalies b punkto ir 22 straipsnio nuostatas.

4. Naujos teisinio reglamentavimo nuostatos ir kokių teigiamų rezultatų laukiama

Įstatymo projekte siūloma nustatyti, kad tapti Lietuvos Respublikoje įsteigtos politinės partijos nariu turi teisę gyventi Lietuvos Respublikoje įstatymų nustatyta tvarka įgijęs Europos Sąjungos valstybės narės pilietis, kuris pagal šį įstatymą bus suprantamas kaip kitos Europos Sąjungos valstybės narės pilietis, Lietuvos Respublikos įstatymo „Dėl užsieniečių teisinės padėties“ nustatytais sąlygomis įgijęs teisę gyventi Lietuvos Respublikoje. Pagal Lietuvos Respublikos teisinį reglamentavimą, Europos Sąjungos valstybės narės pilietis ir jo šeimos nariai, kurie teisėtai atvyko gyventi į Lietuvos Respubliką ilgiau kaip 3 mėnesiams per pusę metų ir atitinkantys bent vieną iš Lietuvos Respublikos įstatymo „Dėl užsieniečių teisinės padėties“ 101 straipsnio 1 dalyje numatytų pagrindų, tai yra atvyko dirbti, mokytis ar studijuoti, turi pakankamai išteklių pragyventi sau ir savo šeimos nariams, įgyja teisę gyventi Lietuvos Respublikoje.

Siekiant nustatyti glaudesnius Europos Sąjungos valstybių narių piliečių ryšius su Lietuvos Respublika, gilesnį ir sąmoningesnį Lietuvos visuomeninių santykių, taip pat politinių tradicijų suvokimą bei išvengti galimo trečiųjų valstybių poveikio politiniams ir visuomeniniams procesams Lietuvoje, taip pat siekių, kad šioms valstybėms palankios politinės jėgos galėtų iškelti savo kandidatus rinkimuose ir turėtų atstovus valdžios institucijose, įstatymo projekte siūloma nustatyti tam tikrus saugiklius. Įstatymo projekte siūloma numatyti, kad Europos Sąjungos valstybės narės pilietis, pageidaujantis tapti įsteigtos politinės partijos nariu, turėtų Lietuvos Respublikoje pragyventi ne mažiau kaip šešis mėnesius. Pažymėtina, kad Valstybės saugumo departamento ir Antrojo operatyvinių tarnybų departamento prie Krašto apsaugos ministerijos atliktame Grėsmių nacionaliniam saugumui vertinime už 2017 metus perspėjama apie galimą trečiųjų valstybių poveikį 2019 m. Lietuvoje vyksiantiems Respublikos Prezidento, savivaldybių tarybų ir Europos Parlamento rinkimams. Šiame kontekste buvo įvertinta rizika, kad kai kurios Europos Sąjungos valstybės, pavyzdžiui Kipro Respublika, pakankamai lengvai ir atvirai per mažiau negu 6 mėnesių laikotarpį suteikia savo valstybės pilietybę stambiams investuotojams iš trečiųjų valstybių, kurie, turėdami Europos Sąjungos pilietybę kartu su savo valstybės pilietybe, galėtų įtakoti ne tik pilietybę suteikusios valstybės, bet ir kitų Europos Sąjungos valstybių, tame tarpe ir Lietuvos, politinį gyvenimą. Nustatant papildomus saugiklius buvo įvertintas ir tas faktas, kad dalyvavimas politinių partijų veikloje yra reikšmingas ne tik siekiant dalyvauti vietos savivaldos ar Europos Parlamento rinkimuose, bet ir dalyvaujant nacionaliniuose Lietuvos Respublikos Prezidento ar Lietuvos Respublikos Seimo rinkimuose ir formuojant nacionalinę politiką apskritai. Todėl šiuo aspektu glaudesni Europos Sąjungos valstybių narių piliečių ryšiai su Lietuvos Respublika, Lietuvos politinių tradicijų suvokimas yra ypač svarbūs ir bent minimalaus pragyvenimo Lietuvos Respublikoje termino nustatymas galėtų sumažinti rizikas trečiosioms valstybėms įtakoti ir paveikti Lietuvos Respublikos rinkimų procesus ir vidaus politikos formavimą.

Siekiant užtikrinti piliečiams, kurie nėra tos šalies piliečiai, tokias pačias sąlygas, kaip ir tos valstybės piliečiams, dalyvauti politinių partijų veikloje, parengtame įstatymo projekte taip pat yra numatyta, kad politinės partijos nariais gali būti Lietuvos Respublikos piliečiai ir teisę gyventi Lietuvos

Respublikoje įgiję Europos Sąjungos valstybės narės piliečiai, jeigu jie nėra kitų šalių partijų ar politinių organizacijų nariais. Narystės reikalavimas netaikomas narystei Europos politinėse partijose, kurių steigimą ir veiklą reglamentuoja Reglamentas Nr. 1141/2014.

Siekiant nustatyti, ar politinių partijų nariai atitinka Politinių partijų įstatymo 5 straipsnyje numatytus reikalavimus, Teisingumo ministerijai teikiamuose politinių partijų narių sąrašuose nurodomas politinės partijos naro vardas, pavardė, gyvenamosios vietos adresas, asmens kodas ir pilietybė. Kadangi Teisingumo ministerija asmens duomenis renka aiškiai apibrėžtais bei teisėtais tikslais, toks duomenų tvarkymas atitinka 2016 m. balandžio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2016/679 dėl fizinių asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ir kuriuo panaikinama Direktyva 95/46/EB) (Bendrojo duomenų apsaugos reglamento) 6 straipsnio 1 dalies c) papunktyje nurodytų asmens duomenų tvarkymo teisėtumo sąlygų.

Taigi, pagal naujai siūlomą reglamentavimą, Europos Sąjungos valstybės narės piliečiui, teisėtai atvykusiam į Lietuvos Respubliką, suteikiama teisė tapti Lietuvos Respublikoje įregistruotos politinės partijos nariu. Tokiu būdu Lietuva galės užtikrinti savo įsipareigojimų įgyvendinimą pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 20 straipsnio 2 dalies b punktą ir 22 straipsnį. Priėmus įstatymo projektą, Europos Sąjungos piliečiams, kurie nėra Lietuvos Respublikos piliečiai, nebus taikomi nepagrįsti reikalavimai tapti politinės partijos nariais, todėl jie turės vienodas galimybes kartu su Lietuvos piliečiais visapusiškai pasinaudoti savo teise dalyvauti politinėje veikloje ir rinkimų metu būti išrinktiems į Europos Parlamentą arba vietos savivaldos tarybas.

Priėmus įstatymo projektą, Komisija neturės pagrindo kreiptis į Europos Sąjungos Teisingumo Teismą dėl Europos Sąjungos teisės pažeidimo. Tinkamai įvykdžius Komisijos reikalavimus, Komisija turėtų priimti sprendimą nutraukti Europos Sąjungos teisės pažeidimo procedūrą Nr. 2012/2116. Tokiu būdu bus išvengta galimų didelių finansinių baudų ir atitinkamai bus išvengta galimų neigiamų pasekmių Lietuvos valstybės biudžetui.

Siekiant mažinti Lietuvos Respublikos Vyriausybės priimamų teisės aktų skaičių, įstatymo projekte siūloma nustatyti, kad politinių partijų narių sąrašai Teisingumo ministerijai teikiami Vyriausybės įgaliotos institucijos nustatyta tvarka. Kadangi Teisingumo ministerija yra Politinių partijų narių sąrašų informacinės sistemos valdytoja ir tvarkytoja, politinių partijų narių sąrašai turėtų būti teikiami Teisingumo ministerijos nustatyta tvarka. Taip pat įstatymo projekte siūloma sutrumpinti pranešimo apie politinių partijų narių sąrašų atitikimą įstatymo reikalavimams pateikimo Vyriausiajai rinkimų komisijai terminą, nes politinių partijų narių sąrašai teikiami elektroniniu būdu informacinės sistemos pagalba, todėl jų patikrinimas ir apdorojimas vyksta operatyviai.

Siūloma atidėti įstatymo įsigaliojimo datą iki 2019 m. sausio 1 d., kadangi įstatymo įsigaliojimui būtina parengti įstatymo įgyvendinamuosius teisės aktus, taip pat patikslinti Politinių partijų narių sąrašų informacinės sistemos specifikaciją ir nuostatus.

5. Numatomo teisinio reguliavimo poveikio vertinimo rezultatai, galimos neigiamos priimto įstatymo pasekmės ir kokių priemonių reikėtų imtis, kad tokių pasekmių būtų išvengta

Priėmus įstatymo projektą, neigiamų pasekmių nenumatoma, nes bus pašalintas Lietuvos Respublikos teisės aktų nuostatų neatitikimas Europos Sąjungos teisės aktams ir bus išvengta Europos Sąjungos teisės pažeidimo procedūros. Priėmus įstatymo projektą, Europos Sąjungos piliečiams, kurie nėra Lietuvos Respublikos piliečiai, bus sudarytos vienodos galimybės kartu su Lietuvos piliečiais visapusiškai pasinaudoti savo teise dalyvauti politinėje veikloje ir rinkimų metu būti išrinktiems į Europos Parlamentą arba vietos savivaldos tarybas.

Atkreiptinas dėmesys, kad Europos Sąjungos valstybių narių teisės aktai suteikia teisę kitų Europos Sąjungos valstybių narių piliečiams, kurie gyvena jų teritorijoje, būti politinių partijų nariais (pavyzdžiui, Estijoje, Latvijoje, Belgijoje, Danijoje, Švedijoje ar Nyderlanduose gyvenantys kitų Europos Sąjungos valstybių narių piliečiai gali tapti veikiančių politinių partijų nariais).

Tokiu būdu Lietuvai užtikrinus savo prievolių pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 20 straipsnio 2 dalies b punktą ir 22 straipsnį įvykdymą, Komisija priims sprendimą nutraukti Europos Sąjungos teisės pažeidimo procedūrą Nr. 2012/2116, bus išvengta galimų didelių finansinių baudų dėl Komisijos reikalavimų nevykdymo ar netinkamo įvykdymo ir atitinkamai bus išvengta galimų neigiamų pasekmių Lietuvos valstybės biudžetui.

Įstatymo projektu siūlomi reguliuoti teisiniai santykiai neturės esminės įtakos ir neigiamų pasekmių ekonomikai, socialinei aplinkai, viešajam administravimui, teisinei sistemai, administracinei naštai.

6. Galima priimto įstatymo įtaka kriminogeninei situacijai, korupcijai

Įstatymo projektas neturės įtakos kriminogeninei situacijai ir korupcijai.

7. Galima priimto įstatymo įtaka verslo sąlygoms ir jo plėtrai

Įstatymo priėmimas verslo sąlygoms ir jo plėtrai įtakos neturės.

8. Įstatymo inkorporavimas į teisinę sistemą, galiojantys teisės aktai, kuriuos būtina pakeisti ar panaikinti, priėmus teikiamą įstatymo projektą

Siekiant į teisinę sistemą inkorporuoti priimtą įstatymo projektą, galiojančių įstatymų keisti ar jų panaikinti arba priimti naujų nebūtina.

9. Įstatymo projekto atitiktis Valstybinės kalbos, Įstatymų ir kitų teisės norminių aktų rengimo tvarkos įstatymų reikalavimams ir bendrinės lietuvių kalbos normoms, sąvokų ir terminų įvertinimas

Įstatymo projektas parengtas laikantis Lietuvos Respublikos valstybinės kalbos įstatymo, Lietuvos Respublikos įstatymų ir kitų teisės norminių aktų rengimo tvarkos įstatymo reikalavimų ir atitinka bendrinės lietuvių kalbos normas. Įstatymo projekte vartojamos naujos sąvokos suderintos su Valstybine lietuvių kalbos komisija.

10. Įstatymo projekto atitiktis Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos nuostatomis ir Europos Sąjungos teisei

Įstatymo projektas atitinka Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos nuostatas ir Europos Sąjungos dokumentus.

11. Įstatymui įgyvendinti reikalingi įgyvendinamieji teisės aktai, šių aktų rengėjai

Priėmus įstatymą, Vyriausybė pripažins netekusiu galios Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2011 m. vasario 9 d. nutarimą Nr. 153 „Dėl politinių partijų narių sąrašų pateikimo tvarkos aprašo patvirtinimo ir Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2004 m. birželio 25 d. nutarimo Nr. 800 „Dėl politinių partijų, ketinančių dalyvauti rinkimuose, narių sąrašų pateikimo taisyklių patvirtinimo“ pripažinimo netekusiu galios“, taip pat įgalios Teisingumo ministeriją patvirtinti politinių partijų narių sąrašų pateikimo tvarką.

Teisingumo ministerija, kaip Lietuvos Respublikos Vyriausybės įgaliota institucija, iki numatyto įstatymo įsigaliojimo turės patvirtinti Politinių partijų narių sąrašų pateikimo tvarkos aprašą, taip pat pakeisti Lietuvos Respublikos teisingumo ministro 2011 m. vasario 22 dienos įsakymu Nr. 1R-60 patvirtintus Politinių partijų narių sąrašų informacinės sistemos nuostatus.

12. Kiek valstybės, savivaldybių biudžetų ir kitų valstybės įsteigtų fondų lėšų pareikalaus ar leis sutaupyti įstatymo įgyvendinimas

Valstybės, savivaldybių biudžetų ir kitų valstybės fondų lėšų įstatymo įgyvendinimas nereikalauja.

13. Įstatymo projekto rengimo metu gauti specialistų vertinimai ir išvados

Dėl įstatymo projekto specialistų vertinimų, rekomendacijų ar išvadų negauta.

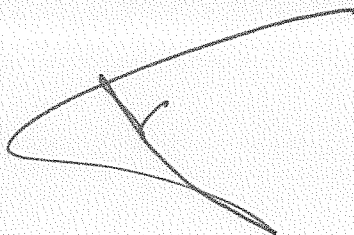
14. Reikšminiai šio įstatymo projekto žodžiai

Reikšminiai žodžiai, kurių reikia šiam projektui įtraukti į kompiuterinę sistemą, įskaitant reikšminius žodžius pagal Europos žodyną *Eurovoc*: „politinė partija“, „Europos Sąjunga“, „rinkimai“.

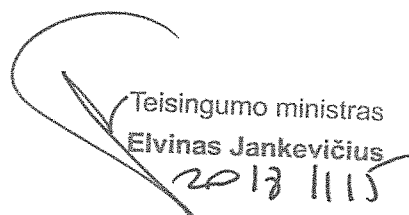
15. Kiti, iniciatorių nuomone, reikalingi pagrindimai ir paaiškinimai

Įstatymo projektą prašome svarstyti skubos tvarka, nes nepriėmus įstatymo projekto toliau bus vykdoma Europos Sąjungos teisės pažeidimo procedūra ir Lietuvai gali grėsti finansinės sankcijos.

Teisingumo ministras

Elvinas Jankevičius

Teisingumo ministras
Elvinas Jankevičius
2013 11 15